

Osebnost se začne formirati že v maternici

Smo bitja ljubezni

Asy Širovnik Moškon je mednarodno priznana terapevtka, predavateljica, duhovna vodnica, avtorica in ustanoviteljica Mednarodne šole napredne transcendentalne hipnoterapije. Posveča se iskanju človeške in dušne prvobitnosti in Resnice, dvigovanju zavesti posameznika in kolektivnemu dvigu zavesti družbe. Govori sedem tujih jezikov, sodeluje z uglednimi duhovnimi učitelji in organizacijami ter s svojim delom sodeluje v preobrazbi uspešnih podjetij in posameznikov. Je edina regresoterapevtka v Sloveniji z licenco Michael Newton Inštituta.

Asya je zgodnje otroštvo preživela v Sloveniji in se z družino preselila na Nizozemsko. Kasneje jo je pot vodila po raznih evropskih državah, pa na študij v Boston in San Francisco. V Novi Zelandiji je uresničila uspešno poslovno pot na področju filmske industrije ter diplomirala iz hipnoterapije, ki omogoča odpravljanje podzavestnih vzorcev in kvalitetnejše življenje.

Zakaj ste se vrnili domov?

Ko sem se vračala v Slovenijo, se zavestni del mene ni videl v Sloveniji. Želela sem narediti postojanko in potovati potem naprej. V najglobljem delu sebe pa sem čutila, da moram nazaj, čeprav sem v Aziji uživala, začela z delom in sem tam želela pustiti svoje korenine. A ko sem praznovala trideseti rojstni dan v Kuala Lumpurju, sem naslednje jutro slišala glas: »Dovolj je bilo, sedaj se boš spakirala in vrnila v Evropo.« Poskušala sem se mu upreti, vendar ta glas, kot neko notranje vedenje, ni popustil. Tri dni mi je zelo jasno sledil; danes vem, da

Lahko da smo v zavestnem umu pozitivni, a če imamo nezavedna prepričanja in verovanja, da je življenje težko in da nam sreča ni naklonjena, se nam bo to udejanjilo.

je bila to moja duhovna vodnica. Rečeno mi je bilo: »Čas je, da znanje odneseš nazaj.« In kot v nekem transu sem se vrnila nazaj.

Kasneje sem dobila odgovor, zakaj sem tukaj. Nek duhovni učitelj mi je rekel, da moramo tam, kjer smo se rodili, kjer so naše korenine šle v zemljo, prenesti svoja znanja in spoznanja in oddelati svojo karmo. Šele ko prenesemo svoja znanja, nas zemlja odpusti, da gremo naprej. Ko sem začela delati duhovne regresije, sem bila prva v bivši Jugoslaviji, ki sem prinesla to znanje sem. Takrat pa mi je rekel dr. Newton, da je moja naloga, da to znanje in svetlobo prinesem v bivšo Jugoslavijo; da tja, kjer je bilo dosti teme, pripeljem svetlobo in da se ljudje začnejo spominjati svoje nesmrtnosti in resničnosti.

Širovnik Inštitut je ustanovil Mednarodno šolo transcendentalne hipnoterapije, kjer se trenutno uči že tretja generacija. Kaj je botrovalo ustanovitvi šole?

Šola je prišla zelo naravno, saj sem ugotovila, da sama ne bom mogla pripeljati tega znanja na območje cele Jugoslavije. S pomočjo kolegov in soproga smo se zelo profesionalno lotili organizacije

šole. Ko sem prišla na območje Jugoslavije, sem ugotovila, da tukaj nimamo nobenih standardov za hipnoterapevta in da vsak lahko počne karkoli, da nimamo nobenega telesa, ki bi to nadzoroval in da tudi ni šol, ki bi delale psihoterapijo in hipnozo. Zato je bil namen, da ustvarimo prostor, v katerem se lahko to znanje širi, in da omogočimo dušam, ki so prišle do tega spoznanja in se želijo s tem ukvarjati, da se lahko izobrazijo in posledično pomagajo dvigovati zavest.

Naslov vaše knjige je »Kdo ustvarja mojo realnost?« - zakaj se vam zdi to ključno vprašanje?

Ko sem bila stara dvajset let in sem živel v Ameriki, je bil tam »new age« v svoji eksploziji. Takrat sem že vedela, da naše misli vplivajo na našo realnost. Skozi študij podzavesti, psihoanalizo in raziskovanje življenja sem ugotovila, da svojih misli ne moremo ves čas nadzorovati in da niso vse misli enake in enako močne. Nekatere delujejo takoj, nekatere pa potrebujejo veliko časa ali pa ne delujejo. Zato sem ugotovila, da moja realnost ustvarjajo moja prepričanja in verovanja. Težava pa je, da so vsa naša prepričanja in verovanja nezavedna. Lahko da smo v zavestnem umu pozitivni, ampak če imamo nezavedna prepričanja in verovanja, da je življenje težko in da nam sreča ni naklonjena, se nam bo to udejanjilo.

Več let kasneje, ko sem bila na Novi Zelandiji, sem na nekem predavanju spoznala, da ima podzavest svoja verovanja, ki se jih ne zavedamo. Da bi jih lahko spremenili, moramo dostopati do svoje podzavesti. In takrat sem spoznala, da moram, če želim spreminjati svojo realnost hitreje in lahkotneje, dostopa-

ti do podzavesti. Ko je nekaj v podzavesti, potem tam to ostane. Podzavest lahko zaprosiš za čudežne razrešitve, čeprav tvoja zavest ne ve, kako se bo to zgodilo. Ugotovila sem, da moja podzavest absolutno ustvarja mojo realnost in jo moram spoznati. Kasneje pa sem še mnogo globlje v podzavesti odkrila srž, ki je v vsakem človeku in ki je naš resnični jaz, naša esenca, naša duša.

Skozi delo z regresijami v stanje duše, v katerem se lahko razreši marsikateri konflikt, sem se začela spraševati, zakaj naše duše ne ustvarjajo naše realnosti, zakaj jo ustvarjajo stari vzorci naših prednikov. In v pogovoru z duhovno dimenzijo sem dobila odgovor, da je namen duhovne evolucije, da prehajamo vse bolj in bolj v svoj resnični jaz in da bo moja realnost ustvarjala moja duša. Ampak pot do tega je to, kar čaka mene in vse naše učence, da pomagamo posameznikom in tudi kolektivno osvobajati prepreko med seboj in svojim resničnim jazom. Tako da odvisno od tega, v katerem delu zavesti se nahajamo, ta del ustvarja našo realnost.

Smo tukaj, da ustvarjamo (manifestiramo) svojo realnost ali da se učimo?

V svojem bistvu so duše ustvarjalne. Naš jedrni potencial je, da smo ustvarjalci in soustvarjalci. Bolj ko je duša napredna, bolj je ustvarjalna. Po drugi strani pa je lahko duša resnično ustvarjalna šele na tisti točki zavesti, ko se je že ogromno naučila. Čeprav lahko dobimo pri moderni duhovnosti občutek, da smo v celoti kreatorji svoje usode, je to posledica napihnjenega ega. Smo lahko zgolj soustvarjalci. Večina nas je tukaj, da se učimo dolo-

Asya Širovnik Moškon s svojo knjigo. (Misteriji.si, 26,90 €)

čenih lekcij, hkrati pa je to učna pot, da se naučimo soustvarjati zavestno, namesto da ustvarjajo naši vzorci in smo žrtve preteklosti. Predvsem je pomembno, da se duša nauči, da je vse bolj v koherenci z višjo zavestjo, višjo organiziranostjo. To pa je pomembno, ker bolj ko je duša razvita, večji je njen vpliv in večja je njena odgovornost, kako vpliva s svojo energijo in zavestjo na okolje.

Kateri so najpogostejši vzroki, zaradi katerih ljudje pri vas iščejo pomoč?

V klinični hipnoterapiji, ki jo delajo tudi moji učenci, išče pomoč ogromno ljudi, ki so pod stresom; ljudje, ki so pred

izgorelostjo; ljudje, ki imajo tesnobo, depresijo, strahove in panične napade; ki so dostikrat napačno razumljeni. Potem pa lahko gremo še globlje, kjer govorimo o samopodobi, o strahu pred javnim nastopanjem, komunikaciji, težavah pri učenju. Še globlji vzroki so pri duhovni regresiji, v kateri želi oseba odkriti svoj namen. Ozavestila je, da ni tukaj samo zato, da živi ustaljene vzorce; kot da je nekaj več, zaradi česa je tukaj, in to želi spoznati. Mnoge ljudi zanimajo tudi karmični odnosi; zakaj so z nekom v odnosu in kako lahko to razrešijo. Ter vprašanje, kako naj vem, da sem na pravi poti, da izpolnjujem tisto, zaradi česa sem tukaj. Kot da se v ljudeh prebujava zavest, da »ne želim priti do konca svojega življenja in ugotoviti, ko bo že prepozno, da nisem izpolnil svojega dušnega načrta«.

Ste edina regresoterapevtka v Sloveniji z licenco inštituta Michael Newton Institute, katerega pokojni ustanovitelj je mnogim bralcem poznan po knjigah Usoda duš in Potovanje duš.

Zakaj se nas večina ne zaveda preteklih življenj in kdaj je potrebno, da se jih zavemo?

Če bi imeli ves spomin na vsa svoja pretekla življenja, bi bilo zelo težko živeti to življenje. Recimo, da te je nekdo ubil v prejšnjem življenju, v tem življenju pa imata dušni dogovor, da z ljubeznijo očistita svojo karmično vez, in se v to osebo zaljubiš, se z njo poročiš in zdaj ustvarjaš drugačno zgodbo in se s to osebo učiš. Če bi vedel, da je to oseba, ki te je ubila v prejšnjem življenju, bi to onemogočilo svež začetek in učenje. V nekaterih situacijah pa je nujno potrebno ozavestiti preteklost, ki jo nosimo v sebi

– preteklost iz otroštva, maternice, preteklost tvojih prednikov ali pa pretekla življenja. To pa takrat, ko je neka energija ostala v meni tako močna, da se začne vpletati v to življenje. To so lahko strahovi, lahko so karmične vezi, tako da razumem, da moram neko karmično vez razrešiti, očistiti. Prejšnja življenja se nam lahko pojavijo tudi v sanjah, v intuiciji, v prebliskih. Občutek, da smo nekje že bili, kraj, ki nam je znan, in pa ljudje, ki jih srečamo.

Zakaj je pomembno delo z ranjenim notranjim otrokom?

Ranjeni notranji otrok lahko v človeku povzroči različne podosebnosti, ki so za človekovo življenje saboterji. Pri delu z ljudmi sem začela opazovati, da nekateri enostavno nimajo moči, da bi slišali svojo dušo in ji sledili. Da njihov značaj oziroma osebnost tega enostavno ni zmožna. Začela sem se spraševati, ali je mogoče osebnost spremeniti, da bi lažje sledila duši. Odkrila sem, da je za izpolnitev dušnega namena veliko bolj pomembna osebnost kot pa telo. Duša si lahko izbere težko otroštvo, lahko vstopi v zakomplicirano družinsko konstelacijo. Ampak če duša želi izpolniti svoj namen, je nujno potrebno zaceliti te rane, nastale v tem življenju. S tem se namreč krepi psihični značaj, ki je nosilec svetlobe, nosilec našega namena. Osebnost se začne oblikovati že v maternici. Dejstvo je, da smo bitja ljubezni, prišli smo iz ljubezni in v ljubezen se vračamo. Vsakič, ko doživimo travmo, dobivamo lažno sporočilo, da nismo vredni ljubezni in da nismo ljubezen. Po tem se dokazujemo, da bi dobili to ljubezen. Ko tega ranjenega otroka

Več ko je ljudi, ki preidemo v višje dimenzije, bolj se kolektivno nagnemo kot celota in potegnemo vse za sabo.

ozdravimo, pa lahko izražamo svojo ljubezen, svojo svetlobo, svoje talente. Ko je naša osebnost ozdravljena, naši vzgibi niso več kompenzacije za luknje, ki so nastale v našem oklepu okoli esence.

Kaj imajo skupnega hipnoterapija in šamanske prakse, kot jih poznajo Maori?

Za mene je bilo fascinantno, ko sem na začetku moje poti v razmiku dveh tednov odšla na prva predavanja hipnoterapije in na snemanje maorskih zdravilnih dogodkov. Ko so mi Maori v sanjah povedali, da me bodo naučili zdraviti, da mi bodo predali stara znanja, ki sem jih že imela, sem takrat to vzela kot sanje. Vzoredno sem dobivala lekcije od Maorov, ki jih zavestno nisem razumela, in lekcije hipnoterapije, ki sem jih zavestno razumela. Šele kasneje sem dojela, da to, kar delam jaz, ni samo hipnoterapija. Ob klasičnem študiju psihoterapije sem v hipnotičnem transu sprejela drugačna znanja, ki jih je zelo težko spraviti v določene formate in se zelo dopolnjujejo s podzavestjo. Tudi pri Maorih, v havajskih izročilih in perujski šamani govorijo o zavesti, o podzavesti in superzavesti. Delijo jih na svetove, skozi katere potuješ. In veliko bolj poznajo razsežnosti teh svetov, kot jih poznamo v hipnoterapiji. Veliko globlje poznajo človeško psiho, kot jo poznamo mi, kljub vsej naši znanosti in znanju. V zahodnem svetu se je tem svetovom še najbolj približal Carl Gustav Jung, ko je raziskoval kolektivno nezavedno. Šamanske prakse imajo izjemno poznavanje človeka, človekove duše, človekove psihe in človekove višje usode. Šamanske elemente vključujem tudi v svojem delu in pri predajanju znanj svojim učencem.

Živimo v času velikih sprememb. Vse več ljudi čuti, da obstaja nekaj več, drugačen način življenja. Je to prehod v peto dimenzijo?

Sedaj se tanjšajo plasti *maje* ali iluzije. Pred dvajsetimi leti je bila realnost veli-

Podzavest lahko zaprosiš za čudežne razrešitve, čeprav tvoja zavest ne ve, kako se bo to zgodilo.

ko bolj konkretna in to je dajalo ljudem občutek varnosti in stabilnosti. Nisi mogel kar tako zakorakati v drugo dimenzijo. Moji klienti mi povedo, da je bilo zdravljenje z reikijem ali pa z energijo trideset let nazaj veliko težje. Obenem pa imamo veliko hitrejši dostop tudi do nižjih dimenzij. Ne odpirajo se nam samo božanske dimenzije; na površje prihaja tudi vse, kar ni tako svetlo, in te dimenzije se prepletajo. Dogaja pa se preobrat, o katerem so v Ameriki govorili že dvajset let nazaj, in to se dogaja sedaj. Kot je bilo napovedano, da se bo ob koncu sveta, kot ga poznamo, svet razslojil. Ljudje bodo šli tja, kamor pripadajo s svojo zavestjo. Mi lahko ljudem pomagamo dvigovati zavest, da bi čim več ljudi šlo v višje dimenzije, ki sovpadajo z njihovo frekvenco in etiko. Delo z ranjenim otrokom nam pomaga, da delujemo iz višje zavesti. Človeštvo je na prelomni točki. Več ko je ljudi, ki preidemo v višje dimenzije, bolj se kolektivno nagnemo kot celota in potegnemo vse za sabo. Smo v ključnih trenutkih človekove evolucijske zgodovine. Pa tudi Zemlja ne bo zdržala obstoječega delovanja. In vsi šamani, s katerimi sem se srečevala, verjamejo, da se bodo ob koncu sveta, kot ga poznamo, združili vsi narodi, vsi šamani, vsi zdravilci. Vsi bodo prišli skupaj in bodo skupaj zbrali vso moč, da preobrnemo zavest. Zato me ne preseneča, da hodijo šamani v sanjah pomagat mojim učencem. Da so vsepovsod. Vsak posameznik šteje v tem obratu, ki se dogaja.

Marko Osolnik ❁